

07 GCS-BBR 001

Uitspraak van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars inzake een geschil met betrekking tot de Bedrijfsregeling Brandregres 2000 (BBR)

Betreft: Brandverzekering / AVB-verzekering

Partijen: A (brandverzekeraar), in dit geschil vertegenwoordigd door B

en

C (aansprakelijkheidsverzekeraar)

B en C hebben zich ter verkrijging van een bindend advies van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen partijen is gerezen.

Feitelijke gegevens

Op 30 juli 2002 is schade opgetreden door een dakinstorting. Dit pand is eigendom van D. Het pand werd gehuurd door E. E heeft door de dakinstorting schade geleden.

E heeft deze schade onder haar brandverzekering gemeld bij A. De schade komt volgens A niet voor vergoeding in aanmerking, omdat de oorzaak van de schade gelegen zou zijn in een constructiefout. Desondanks heeft A coulancehalve een deel van de schade aan E vergoed. Voor dit deel van de schade zoekt A verhaal op D.

De aansprakelijkheidsverzekeraar van D is C. C bestrijdt de claim van A door te verwijzen naar de toepasselijkheid van de Bedrijfsregeling Brandregres 2000 (hierna te noemen: BBr). Deze toepasselijkheid is vooral van belang omdat sprake is van een contractuele aansprakelijkheid van de verzekerde van C (huurovereenkomst) terwijl mogelijk niet sprake is van onzorgvuldig handelen of nalaten in de zin van de BBr.

Verzekeraars verschillen van mening over de uitleg en de toepassing van de BBr.

Het geschil

Partijen hebben elkaar niet kunnen overtuigen van de juistheid van de wederzijds ingenomen standpunten.

B stelt onder meer dat de pandeigenaar D betreft die een aansprakelijkheidsverzekering heeft afgesloten bij C. C meent dat de verhaalsactie die B uit naam van verzekerde voert namens A onderhevig is aan het regime van de BBr. A bestrijdt dit omdat sprake is van een onverplichte betaling van een schade die niet gedekt was onder de verzekering.

A is van oordeel dat de BBr niet van toepassing is op het verhaal van onverplichte betalingen. Indien vaststaat dat verzekerde geen rechten aan de polis kan ontleen maar A uit commerciële overwegingen een verzekeringnemer middels een coulancebetaling wenst te behouden, zou het onredelijk zijn om op grond van de BBr A in haar verhaalsmogelijkheden te beperken.

C betwist het onverplichte karakter van de betaling van A. C spreekt voorts tegen dat ex gratia betalingen onttrokken zouden zijn aan de werking van de BBr.

C en B hebben de volgende vraag aan de commissie voorgelegd:

Is een verhaalsactie van een brandverzekeraar, uit naam van verzekerde, terzake een coulance-betaling voor een niet gedekte schade onderhevig aan de bepaling van de BBr?

Overwegingen van de commissie

De commissie heeft kennis genomen van de aan haar overgelegde stukken.

De voor de beantwoording van het geschil relevante bepalingen uit de BBr zijn de volgende:

Aanhef

Brandverzekeraars zullen in alle gevallen van, krachtens de Nederlandse wet, op derden verhaalbare schade die ontstaan is na 31 december 1999 en waarbij het belang van verzekerde tegen geleden schade is gedekt op een brandverzekering, de volgende regels in acht nemen.

Artikel 7 Definities

7.1 Brandverzekeraar

De leden van het Verbond van Verzekeraars die in hun hoedanigheid van brandverzekeraar, terzake van de schadegebeurtenis een brandverzekering hebben gesloten.

De commissie stelt vast dat partijen verdeeld houdt het antwoord op de vraag of verhaal van een niet gedekte schade onderhevig is aan de beperkingen van de BBr.

De commissie is van mening dat op grond van artikel 7:962 lid 1 BW A subrogeert in de rechten van de verzekerde, ook indien er sprake zou zijn van een onverschuldigde betaling.

Uit de omstandigheid dat de BBr tot stand gekomen is vóór de invoering van artikel 7:962 lid 1 BW kan naar het oordeel van de commissie niet de conclusie worden getrokken dat de BBr niet geldt voor onverplichte betalingen. Op grond van de jurisprudentie gold ook vóór de invoering van het huidige recht al dat de verzekeraar subrogeert bij onverplichte betalingen (zie HR 7 januari 2000, NJ 2000, 212). In artikel 221 van de Overgangswet bij het Burgerlijk Wetboek wordt artikel 7:962 lid 1 BW niet genoemd, waardoor ten aanzien van voornoemd artikel directe werking bestaat.

De commissie constateert dat A door haar coulance-betaling de schade, of een gedeelte daarvan, heeft uitgekeerd en dat A daarvoor dekking heeft verleend. Dat deel van de schade is daardoor gedekt op een brandverzekering. A is door die betaling in de rechten van haar verzekerde getreden. A kan daardoor geen verhaalsactie in naam van haar verzekerde instellen. Het is haar eigen verhaalsactie en A treedt bij de verhaalsactie dus op als gesubrogeerd brandverzekeraar als bedoeld in de BBr.

De commissie merkt op dat de BBr onder bepaalde voorwaarden het verhaalsrecht van brandverzekeraars beperkt. Of aan die voorwaarden is voldaan, is de Commissie niet bekend.

Conclusie

Gelet op het overlegde feitencomplex is de commissie van oordeel dat een verhaalsactie van een brandverzekeraar terzake een coulancebetaling voor een aanvankelijk niet gedekte schade wel onderhevig is aan de bepalingen van de BBr.

Aldus is beslist op woensdag 23 mei 2007 door mr. D.F. Richters, mr. L.G. Stiekema en mr. W.G.A. van Gerner, leden van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars, in tegenwoordigheid van drs. J.A. Schaffers, secretaris.

mr. D.F. Richters
voorzitter

drs. J.A. Schaffers
secretaris